

Sygn. akt II Ka 846/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Jakuba Pogorzelskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2020 r.

sprawy **D. K.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 20 września 2019 r. sygn. akt II K 1136/18

wyrok uchyla i sprawę D. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 846/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 września 2019 r. sygn.. akt II K 1136/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny – pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

co do winy

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>zarzut zawarty w apelacji prokuratora:</p> <p>obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść tego orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej wyłącznie na korzyść oskarżonego, bez wzięcia pod uwagę okoliczności przemawiających na jego niekorzyść, dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz przyjęcie niesłusznego poglądu, iż D. K. nie popełnił przestępstwa z art. 177 § 1 k.k., wskutek czego doszło do jego uniewinnienia, gdy prawidłowa ocena całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że do przedmiotowego wypadku drogowego doszło wskutek niezachowania szczególnej ostrożności i nieustąpienia</p>	<p>x zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

pierwszeństwa przez kierującego samochodem marki P. D. K. kierującemu motocyklem marki Y. P. T., jadącemu pasem ruchu, na który wjeżdżał oskarżony, wskutek którego motocyklista doznał urazu, powodującego rozstrój zdrowia trwający w skutkach dłużej od 7 dni, czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 177 § 1 k.k.

zarzuty zawarte w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:

I. rażący błąd w dokonaniu przez Sąd meriti ustaleń faktycznych będących podstawą orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że oskarżony D. K. nie wypełnił znamion zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu - podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, w żaden sposób nie daje podstaw do poczynienie wskazanych powyżej ustaleń, wręcz przeciwnie ze zgromadzonych w toku postępowania dowodów wynika iż to oskarżony doprowadził do wypadku drogowego dokonując manewru zmiany pasa bez wcześniejszego upewnienia się co do możliwości wykonania takiego manewru bez narażenia innych uczestników ruchu

II. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego polegającej na sprzecznym z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego dokonania oceny materiału dowodowego zgromadzonego w

aktach sprawy w szczególności poprzez;

- nieuprawnionym przyjęciu iż oskarżony nie naruszył zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i nie spowodował wypadku drogowego, pomimo iż z opinii biegłego wynika, że oskarżony mógł spowodować przedmiotowy wypadek,

- nieuprawnionym pominięciu przez Sąd uszkodzeń pojazdu należącego do oskarżonego, umiejscowionych w jego przedniej bocznej części co zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym wskazuje, iż oskarżony musiał być na początku manewru zmiany pasa, a zatem wymusił pierwszeństwo na oskarżycielu posiłkowym,

III. naruszenie art. 410 k.p.k w zw. z art. 7 k.p.k poprzez pominięcie treści zeznań świadka S. A. złożonych na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2019 r.. „Pracuję w (...) od 2008 r. Aby powstały takie uszkodzenia samochód musiał być pod jakimś kątem i musiał wjeżdżać na pas do lewoskrętu. Uszkodzenia pojazdu nie mogły powstać w sytuacji gdyby samochód stał cały na pasie do lewoskrętu.” z których wynika, iż to oskarżony dokonując manewru zmiany pasa wymusił pierwszeństwo na motocykliście i doprowadził do wypadku. A także pominięcie przez Sąd faktu przestawienia przez oskarżonego pojazdu po wypadku pomimo zakazu podejmowania takich czynności, co doprowadziło do znacznego utrudnienia przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie.

IV. naruszenie art. 193 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. w zw. z art. 9 k.p.k. poprzez oparcie wyroku na niekompletnej i niedającej

	merytorycznej odpowiedzi, opinii biegłego i nie zarządzeniu przez Sąd sporządzenia właściwej, ponownej opinii przez innego biegłego z urzędu	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Za zasadne uznać należało zarzuty zawarte zarówno w apelacji prokuratora jak i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, które kwestionowały ocenę dowodów dokonaną przez sąd meriti i będące wynikiem tej oceny ustalenia faktyczne.</p> <p>Rozstrzygając w przedmiotowej sprawie Sąd dysponował bardzo ograniczonym materiałem ponieważ nie było bezpośrednich świadków zdarzenia, (osób, które obserwowałyby moment zaistnienia samego wypadku czy też potrafiłyby opisać zachowanie jego uczestników bezpośrednio przedtem), a zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przeprowadzenia rekonstrukcji czasowo-przestrzennej przebiegu wypadku, co warunkowałoby przydatność opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. W takcie procesu wywołana została wprawdzie taka opinia, ale biegły nie sformułował w niej kategoriycznych wniosków stwierdzając, że ustalenie przyczyny wypadku zależy od oceny osobowych źródeł dowodowych, a w szczególności faktów podnoszonych przez pokrzywdzonego oraz oskarżonego, co wykracza poza kompetencje biegłego, a stanowi domenę sądu. Jeżeli bowiem w chwili rozpoczęcia zjazdu samochodu marki P. na lewy pas ruchu, motocykl Y. znajdował się</p>		

już na lewym pasie ruchu (wersja przedstawiona przez oskarżyciela posiłkowego) to przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie kierującego samochodem marki P., który podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu motocyklem, jadącemu pasem ruchu, na który oskarżony wjeżdżał. Jeżeli natomiast kierujący motocyklem marki Y. wjazd na lewy pas ruchu rozpoczął, gdy samochód marki P. już częściowo znajdował się na lewym pasie ruchu (wersja przedstawiona przez oskarżonego), to przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie kierującego motocyklem Y., który podczas zmiany pasa ruchu i manewru wyprzedzania nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa lub utrudnienia komukolwiek ruchu. Sąd Rejonowy przyjął za wiarygodną drugą z wyżej przedstawionych wersji, a podstawą tego było danie wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. K.. Ta jednak ocena dowodów zdaniem Sądu Okręgowego nie jest zgodna ze wskazaniami art. 7 kpk, tj. zasadności logiki i doświadczenia życiowego, a sąd meriti dając wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z jednoczesnym odrzuceniem wersji przedstawionej przez oskarżyciela publicznego w przekonywujący sposób nie uzasadnił swojego stanowiska.

W ocenie Sądu Odwoławczego, przynajmniej w oparciu o zebrany do chwili obecnej materiał dowodowy, bardziej przekonywujące są twierdzenia P. T. . Ocena ta wynika chociażby z powszechnie znanego i przejawianego przez

motocyklistów sposobu poruszania się w ruchu drogowym, a polegającego na nie kontynuowaniu jazdy w sznurze samochodów (w przypadku zablokowania drogi, czy też z konieczności jazdy z mniejszą prędkością), ale podejmowanie próby wyprzedzenia znajdujących się przed nimi pojazdów, tym samym lub sąsiadującym pasem ruchu. Wynika to oczywiście z gabarytów motocykla, który umożliwia większą mobilność tego pojazdu. Niekwestionowaną w sprawie jest okoliczność, iż w miejscu zaistnienia zdarzenia pasem przeznaczonym do jazdy na wprost – w kierunku M. samochody poruszały się bardzo wolno, natomiast wolnym był pas przeznaczony do skrętu w lewo, który mógłby i faktycznie został wykorzystany do jazdy motocyklem przez P. T. (pomijając jako mniej znaczący powód takiej jazdy – czy było to w celu wyprzedzenia wolno poruszających się pojazdów, czy faktycznie w celu zjazdu w boczną drogę). Przy przyjęciu takiej czy innej przyczyny zjazdu motocykla na lewy pas drogi logicznym było jak najwcześniejsze podjęcie tego manewru w celu uniknięcia poruszania się w sznurze wolno jadących pojazdów. Z twierdzeń pokrzywdzonego miałoby wynikać, że początek pasa przeznaczonego do skrętu w lewo rozpoczynał się około 100 metrów od miejsca zdarzenia. Dlatego niezrozumiałym byłoby, że P. T. uważający się za „doświadczonego motocyklistę” (okoliczność wymagająca ustalenia przy ponownym rozpoznaniu sprawy), znający doskonale tę trasę, mając możliwość wcześniejszego zjechania na lewy pas ruchu, zaniechałby tego poruszając się w sznurze pojazdów, a zdecydowałby się na taki manewr dopiero bezpośrednio przed

miejszem zdarzenia, w niewielkiej odległości od skrzyżowania z drogą biegnącą w lewo. Takiej wersji zdarzenia przeczą zasady logiki i doświadczenia życiowego, które wskazują, iż bardziej wiarygodna jest wersja przedstawiona przez oskarżyciela posiłkowego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy może ograniczyć rozpoznanie sprawy do wysłuchania oskarżonego oraz pokrzywdzonego, gdyż pozostałe dowody osobowe mają drugorzędne znaczenie. Nie ma również potrzeby wywołania kolejnej opinii biegłego o co wnosił w swojej apelacji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, albowiem - z uwagi na charakter sprawy - nic istotnego ten dowód nie wniesie. Niezbędnym będzie ustalenie ponad wszelką wątpliwość, w jakiej odległości od początku pasa do skrętu w lewo doszło do zderzenia motocykla z samochodem. Weryfikacji wymaga także twierdzenie pokrzywdzonego o posiadaniu przez niego dużego doświadczenia w kierowaniu motocyklem, co może być jedną z okoliczności pozwalających ocenić racjonalność podejmowanych przez niego manewrów w czasie jazdy.

Po ustaleniu wskazanych wyżej okoliczności, Sąd dokona oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego mając na względzie uwagi zawarte we wcześniejszej części uzasadnienia.

Wniosek

Zasadny wniosek zawarty w obu apelacjach o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

x zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zasadność zarzutów warunkowała uznanie zasadności wniosków.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	Konieczność umorzenia postępowania.	x art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Wskazane w pkt 3 uzasadnienie.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Wskazane w pkt 3 uzasadnienie.		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Brak rozstrzygnięcia z uwagi na uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

7. PODPIS